

[Ove Hansen.]

underskud på sit hus, vil de konservative nu sørge for, at det bliver endnu større.

Vi indførte dette standardfradrag, som er en forenkling og en god løsning, synes jeg. Så kan man naturligvis altid drøfte procentens størrelse, men der er dog grund til her at gøre opmærksom på, at det er 1 pct. af værdiansættelsen for ejendommen, og at det er den aktuelle vurdering, hvorimod det, når det drejer sig om værdien af egen bolig osv., kan være værdiansættelsen fra 1965, der er afgørende. Dertil kommer, at man har ret til dette fradrag, uanset om man har haft vedligeholdelsesudgifter eller ej. Det er formentlig ikke hvert år, man har 1.000 eller 2.000 kr. i vedligeholdelsesudgifter på et hus. Der er andre år, hvor det ligger betydelig højere, det skal erkendes; men der kommer vel en vis balance, når man hvert år kan beregne et standardfradrag.

Vi får ofte skyld for, at vi er modstandere af parcelhuse, når vi taler om beskatning af parcelhusejere. Jeg vil gerne sige her, at vi i socialdemokratiet er klar over, at parcelhuset som boligtype er en virkelig ideel boligform, og vi vil på ingen måde lægge hindringer i vejen for dem, der gerne vil bygge deres eget hus; det skal de naturligvis have lov til. Men vi må vel se på de skattemæssige konsekvenser, det kan få, og vi må erkende i dag, at de, der bygger sig et parcelhus, får en stor gæld og samtidig har en meget stor indtægt, får nogle helt urimelige skattebegunstigelser, som jeg tror man må se nærmere på.

Jeg erkender, at folkepensionister og folk med lave indtægter, som har haft huset i en årrække og derfor har et overskud i ejendommens driftsresultat, ikke altid bliver for godt behandlet, fordi det kan virke dobbelt for sådanne skatteydere, dels som nedslag i folkepensionens størrelse, dels som skatte tilsvær. Vi har dog heldigvis, synes jeg, i nogen grad rådet bod herpå i kraft af den særlige lovgivning for folkepensionister og dermed ligestillede om henstand med skatter og afgifter osv. Det synes jeg også skal tages med i overvejelserne.

Så foreslår man nu fra de konservatives side, at ejere af ejerlejligheder også skal have disse begunstigelser og fordele. Det finder jeg ligesom finansministeren helt urimeligt.

Om hele denne beskatning af parcelhuse vil jeg sige, at jeg tror nok, vi skal kigge lidt geografisk på det, for værdiansættelsen afhænger jo i allerhøjeste grad af, hvor i Danmark huset er placeret, om det ligger i nærheden af en storby, i en fortadskommune, eller om det ligger ude i landet. Hvor mange parcelhuse der har et driftsunderskud, ved vi ikke, men vi har i sin tid i skatteudvalget fået et skøn om, at det kan være mellem 100.000 og 150.000, og vi ved, at folk med de meget store underskud og de meget store indtægter får en særlig begunstigelse.

Fra mit partis side vil vi gerne se på hele problemet om parcelhusbeskatningen, men det skal ikke være efter de retningslinjer, de konservative her stiller forslag om. Jeg tror også, at når nu boligforligets virkninger udløber i 1973 og vi formentlig skal fastsætte andre procenter for værdien af egen bolig, er der grund til at tage hele dette problem op. Det er vi villige til fra socialdemokratiets side, men tankerne om en løsning skal være helt anderledes end dem, de konservative her lægger frem. Jeg synes ikke, de har så meget med retfærdighed at gøre.

Jens Foged: Det er med en særdeles stor usikkerhed, jeg nu begiver mig herop for at tale om dette lovforslag. Efter at jeg i bemærkningerne til lovforslaget har læst, at der vil blive et provenutab formodentlig på 35-50 mill. kr. årlig, meddeler finansministeren nu her fra talerstolen, at det er 300-350 mill. kr., det drejer sig om. Der er jo nogen forskel, og vi vil fra venstres side se meget nøje efter, om det er 30 mill. kr. eller 300 mill. kr., det drejer sig om.

Hvis det er 300 mill. kr., så er det jo en så kolossal ændring, at det er en hel omkalfatring af al lovgivning vedrørende enfamilieshusene, og så skal der vel nok en dybere drøftelse end den, vi kan regne med i denne sag.

Må jeg for øvrigt takke finansministeren for henvisningen til, at jeg havde bedt om at få afskrivningsreglerne gjort tidløse, og at ministeren tilsyneladende var enig med mig i det. Må jeg tilføje: jeg ønsker det samme for enfamilieshusene. Jeg ønsker, at vi får regler, der er tidløse, sådan at de, der bor i enfamilieshusene, så vidt muligt over en